

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Decretorum regionum usus docetur è Marculfo: quo & exemptio ab
Episcopis indulta confirmatur, & immunitates quædam jure regio
conceduntur. Id etiam probatur è Flodoardo, & Synodo Suessionica. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

III. Vnde apud Marculfum extant privilegiorum solennes formulæ, quarum usus erat cum Episcopus & Princeps immunitates illas concederent. Ac in prima quidem, quæ concepta est sub nomine Episcopi, Decretum regium cum episcopali conjungitur, ut rectè constat fuisse immunitates monasteriorum doceatur: *Dum ab antiquitus juxta constitutionem Pontificum, per regalem sanctionem, innumerabilia per omne regnum Francorum sub libertatis privilegium videntur consistere monasteria.*

Marculf. form. 1.
Vide Notas V. C.
& a rudissimam D.
Bignonij.

Vide Notas Baln.
et ad epist. 11. L. m.
p. Errationis.

Flodoard. l. 1. c.
37.

Privilegium Sues-
sionice Synodi T.
111. Conc. Gall.

Secunda formula apud Marculfum continet privilegij episcopalis confirmationem; quæ ideo à Rege decernitur, ut securius tranquillitas monasteriorum procuraretur adversus futuros Episcopos qui decessorum suorum privilegia convellere tentarent. In ea formula omnia jura quæ diocesanus Episcopus remisit, & recensentur, & decreto regio muniuntur. Ad ultimum, huic formulæ adjiciuntur quædam capita ejus immunitatis qua Princeps de juribus suis quamplurima remittit. In quam sententiam concepta est tertia formula, quæ de juribus temporibus remissis tantummodo tractat. Privilegium ab Episcopis Oriniacensi monasterio concessum, regio decreto confirmatum fuisse docet Hincmarus apud Flodoardum. Hunc morem usurpatum fuisse in privilegio monasterij Floriacensis egregiè docet Synodus generalis totius Galliarum collecta apud Saponarias anno DCCCCLIX. quæ humili prostrata ante Carolum Regem & Rodolphum Bituricensem Archiepiscopum, obsecravit ut privilegium monasterij sancti Benedicti, quod annuente prefato Rege firmaverat, quodque idem Rodolphus subscripserat, qui prefatam abbatiam irregulariter retinebat, ratum & inconvulsum servare studerent. Privilegium monasterij Floriacensis à Synodo Gallicana concessum quidem fuerat, sed de consensu Regis. Illustrissimum quoque hujus moris exemplum extat in privilegio quod Synodus Suesionica monasterio Solemniacensi irrogavit anno octingentesimo sexagesimo sexto. Referrunt patres Bernardum monasterij illius Abbatem, Normannis agrum Lemovicinum devastantibus, domus suæ instrumenta incendio absumpta docuisse, ideò que regiam clementiam & synodalem adisse pietatem, pro privilegij ipsi monasterio impetrandis, quibus substitutione regia atque apostolica & synodali defensione perpetuo muniretur. Mox addunt: *Cujus piis petitionibus simul cum regia sublimi clementia annuentes, hoc prefens privilegium adjecta regia presidentis auctoritate decrevimus roborandum.* Quantum verò momenti haberet immunitas à Principe collata docet Ca-

rolus Calvus Rex: qui cum Magniloci monasterium in diocesi Arvernica situm Episcopo Arvernensi concessisset, inspectis immunitatis à se & à patre Ludovico datæ instrumentis, eidem Episcopo monasterium ademittit.

IV. Accessit his decretis auctoritas Summorum Pontificum, quæ has immunitates apostolicæ sedis præsidio communivit. Initium harum confirmationum ad Gregorium Magnum vulgò refertur. quod aliqua ex parte verum est. Etenim trium monasteriorum in urbe Augustodunensi privilegia ab eo concessa leguntur anno sexcentesimo secundo, sed quæ bonis oblati consulant tantum, ut ea monasteriis intemerata ferventur, non autem eximant Abbates à diocesana lege & jurisdictione Episcopi; quamvis nonnisi adhibitis sex aliis Episcopis de criminali causa adversus Abbates judicium ferre possit. Ceterum ea privilegia ad petitionem Brunichildæ Reginae & Theodorici Regis indulta sunt. ut vel hinc pateat regio consensu indignis illis temporibus, in Gallia, omnia quæ paulò aliena à regulis esse videbantur. Facultatum liberam administrationem, Abbatis electionem, & alia quædam diversis monasteriis indulgit, quæ quieti monachorum prospicerent; sed ab Episcoporum jurisdictione Abbates non exemitt. Nam quod monasterio sancti Medardi à B. Gregorio collatum dicitur esse privilegium, suppositivum esse omnibus jam ferè constat. Quare prima fortasse exemptio ab Episcopi jurisdictione, quæ à Romanis Pontificibus indulta est, tribuenda erit Adeodato Papæ: qui rogatus ab Ægyrico Abbate sancti Martini Turonensis, illi privilegium immunitatis, causâ cognitâ, concessit. Sed præfatus est hoc alienum esse à more Romanæ Ecclesiæ, ut monasteria ab Episcopi jurisdictione eximantur. *Parumper autem ambigimus, inquit, idcirco quod nos atque traditio sanctæ nostræ Ecclesiæ plus non suppetat à regimine episcopalis providentiæ religiosa loca fecernere.* Quare nonnisi inspecto privilegio quod Crobertus Turonensis Episcopus irrogaverat, & Gallicani Episcopi subscriptionibus suis firmaverant, auctoritatem apostolicæ sedis interposuitt. Itaque non ab invitis Episcopis Abbatem exemitt, sed consentientium vota decreto suo confirmavit. Meminit quoque regiorum rescriptorum; sed illorum necessitatem ad repellendos laicos restrixit: *Erga quod & præcellentissimi totius Gallie Reges, ut scripto comperimus, ad reprimendas laicorum infestationes, edicto premunire idem venerabile monasterium regali pietate dignati sunt.* Attamen vis privilegij regij ad

Tom. 11. lib.
Ecclesiæ Gall. l. 4.
p. 77.

Greg. l. 1. c. 19.
p. 19. m. 11.

Vide Caput
l. 4. c. 11. p. 7.
p. 19. m. 11.
& ibid.

Privilegium à
datis T. 1. Conc.
Gall.